

24. august 2018

EM 2018/141

Jeg fremsætter hermed følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge en redegørelse til FM 2020, som kategoriserer de lokale boligmarkeders potentiale, Nuuk undtaget, for at overgå til et mere markedsbaseret system for finansiering, handel og udlejning af boliger. Redegørelsen bedes ligeledes skitsere hvilke mulige tiltag, der kan iværksættes for at fremme denne udvikling.

(Medlem af Inatsisartut Justus Hansen, Demokrateerne)

Begrundelse

Hos Demokrateerne mener vi, at et frit og ustøttet marked er fundamentet for øget velstand og fremskridt for alle borgere! Også boligmarkedet! Dette er baggrunden for at vi ønsker, at der udarbejdes en redegørelse, der kan belyse muligheden for at bevæge det grønlandske boligmarked i denne retning. Således at der tilvejebringes et vidensgrundlag, hvorpå vi i Inatsisartut kan basere kommende drøftelser om den fremtidige regulering af boligmarkedet.

Det står klart, at boligmarkerne i hele landet er under forandring og har været det gennem længere tid.

Det er en proces, som har været i gang siden de første telte blev flyttet rundt efter fangsttyrene og siden blev ændret til tørvehytter de steder, hvor der var oprettet handelsstationer.

I dag ser vi boligmarkerne udvikle sig forskelligt i vækstbyerne i forhold til i Nuuk og i forhold til på kysten.

Med de seneste boligfinansieringslove i efteråret 2017 udfases støtteordningerne i Nuuk over en 10 års periode, som efter planen skal munde ud i et reelt frit og ustøttet privatboligmarked i Nuuk.

Men hvordan kan vi fremme et mere frit marked for boliger resten af landet? Hvad vil det betyde, hvis man i stedet for offentlige rente- og afdragsfri lån, så i stedet tilbyder offentlige kautioner? Eller offentlige lån med renter som alle andre lån, men med en lang tilbagebetalingstid, så mindre velstående borgere kan være med i det private boligmarked – uden at få deres bolig direkte forærende.

Videre ses det, at selvstyrets ejendomme sælges til priser der er langt under prisen på trækning af elkabler til huset. Hvilken betydning har det for prissætningen af huset og for de andre huse i området?

Kunne et fremtidigt ophør af denne praksis eventuelt medvirke til fremme et mere frit marked for handel med fast ejendom og dermed også mulighed for realkredit og bankbelåning, hvis selvstyret og kommunerne ophører med at holde ophørsudsalg på deres faste ejendomme?

Disse spørgsmål og mange andre kunne sådan en redegørelse klarlægge til gavn for markedet og de borgere der har evnerne og viljen.

Jeg ser frem til at høre input fra Naalakkersuisut og de øvrige partier som vil kunne danne grundlag for yderligere relevante mål for undersøgelsen samt udvalgsarbejdet.

Administrative og økonomiske omkostninger for det offentlige:

Med henblik på at sikre kvalitet og dybde i undersøgelsen må det forventes at undersøgelsen vil være nogen tid undervejs. Det vurderes i udgangspunktet at administrationen i forbindelse med redegørelsen skal gennemgå et væsentligt datamateriale. Det estimeres derfor, at redegørelsen kan koste i omegnen af 700.000 kr. Dette indbefattet midler til oversættelse af redegørelsen.

Administrative og økonomiske konsekvenser for det private erhvervsliv:

Redegørelsen har ikke konsekvenser for det private erhvervsliv.

Administrative og økonomiske konsekvenser for borgerne:

Redegørelsen har ikke konsekvenser for borgerne.